

[Leif Hermann]

lingerne ikke har rokket sig alt for meget ud af stedet, og kun takket være Danmarks standhaftighed har vi endnu ikke fået et elendig direktiv.

Der er her god grund til at rose vores egen miljøminister for fastheden, og fastheden giver baggrund for at tro, at vi på et eller andet tidspunkt kan bevæge de øvrige EF-lande. Der står faktisk ganske mange lande bag den danske fasthed, sådan som det fremgik af resolutionen fra den konference, der blev holdt i Stockholm den 5. juli 1985, hvor Østrig, Canada, Finland, Norge, Sverige og – som det vist hedder – det lille bitte Liechtenstein syntes, at det var en god idé at nå frem til at fastholde amerikanske normer for luftforurening fra motorkøretøjer.

Det ville være helt klart i overensstemmelse med ånden i denne resolution at gå foran med et godt eksempel, ligesom det vel heller ikke kan udelukkes, at de øvrige EF-lande vil fornemme af denne yderligere understregning, at nu haster det med at gøre noget.

Det er jo ikke, fordi det, vi har set fra regeringens side af udspil med hensyn til begrænsning af f.eks. blyforureningen, har været særlig imponerende. Reduktionen af forskellen mellem afgiften på blyholdig benzin og afgiften på blyfri benzin har jo gjort, at det egentlig ikke rigtig kan betale sig at suse byen rundt for at få en liter benzin 22 eller 25 øre billigere.

Dette forslag er altså dette gode eksempel, og det vil give os et godt erfaringsgrundlag, som kan udnyttes, når vi i hvert fald på et eller andet tidspunkt kan konstatere, at EF har gjort sig færdigt med et minimumsdirektiv.

Det er væsentligt, at det forslag kommer nu; det er væsentligt, at vi i Danmark spiller ud, sådan at vi ikke bare over for andre lande viser, at vi er indstillet på selv at gøre noget for begrænsning af luftforureningen fra biler, men også over for den danske befolkning kan vise, at vi tager vores gode hensigter, sådan som de er demonstreret i EF, alvorligt, når vi selv har magt over tingene. Det er meget væsentligt, at det offentlige er i stand til at gå foran med det gode eksempel over for private, uanset om det er det private erhvervsliv eller den ganske almindelige privatbilisme.

Derfor kan man måske studse en lille smule over denne ustandselige enighed i in-

tektionen, men i øvrigt kan man ikke bruge beslutningsforslaget til noget, for der er sjovt nok igangsat et udredningsarbejde.

Jeg savner fra finansministerens side nogle konkrete bemærkninger om, hvornår det udredningsarbejde er færdigt, og hvad det indebærer.

Jeg skal ikke komme med yderligere bemærkninger om det, men overlade til fru Anne Grete Holmsgård at svare på resten af de indvendinger, der har været bl.a. fra hr. Svend Åge Petersens side.

Dagmar Mørk Jensen (RV):

Det radikale venstre finder, at målsætningen for forslaget er i orden, og vi finder det meget naturligt, at det offentlige skal gå foran i disse miljøsager. Det er i øvrigt den indstilling, vi meget ønsker på andre miljøområder.

Vi vil derfor i udvalget med stor interesse se at få opklaret de tekniske problemer, der står tilbage, idet vi i det radikale venstre mener, at man skal gå så langt, som det er teknisk rimeligt.

Bollmann (CD):

Jeg ved ikke, om dette forslag er fremsat for endnu en gang at få lejlighed til at kritisere EF. Den tanke kunne man egentlig få, når man læser bemærkningerne. Det var vel egentlig også det, hr. Leif Hermann sagde. Hvis det er tilfældet, skal man ikke regne med CD. Det vil jeg gerne sige.

Men hvis det derimod drejer sig om miljøforbedringer her i landet, er det klart, at vi er nøjagtig lige så positive, som alle andre partier har været.

Men jeg synes, at både finansministeren i dag og skatteministeren forleden dag meget klart har redegjort for, at der er en del tekniske vanskeligheder. På den baggrund kan vi godt vente, til vi ser resultatet af det udredningsarbejde, der er i gang, og derfor vil vi afvise forslaget i dag.

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Nu tror jeg ikke, det kan undre hr. Bollmann, at vi, hvis vi kan få lejlighed til det, i socialistisk folkeparti vil kritisere de forsøg på miljøpolitik, der føres fra EFs side. Det har vi hidtil ikke set nogen særlig fornuftige